

— Πραγματικῶς, προσέθηκεν ὁ πατήρ τῆς ψευδοειδήσεως, ἀλλ' ὁμολογητέον ὅτι καὶ πρὶν ἀπέλθωμεν ἐκ Γαλλίας δὲν ἤμεθα ἀπειροὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐργασίας, διότι ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰργάσθημεν εἰς ἓν Παρισινὸν κατὰστημα τὸ ὁποῖον ἐπρομήθευεν εἰς τοὺς φιλοκάλους τὰ περιεργότερα τῶν σκευῶν τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ ἄγριοι, ὥς, φέρ' εἰπεῖν, βέλτη φαρμακερὰ, πανοπλίας ὀπλαρχηγῶν, ῥόπαλα, περικεφαλαίας, πιρόκας καὶ τὰ τοιαῦτα.

— Θαυμάσια, εἶπεν ὁ ταγματάρχης ἀποτεινόμενος πρὸς με, τώρα ἐννοῶ ὅτι μόνον οἱ πολιτισμένοι ἄνθρωποι, δύνανται νὰ παρασταθῶσιν ὥς γνήσιοι ἄγριοι.

— Ἐν τούτοις, κύριε, μὴ μᾶς λησμονήσητε, εἶπεν εὐθύμως ἡ νέα ἀνθρωποφάγος τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Διονυσίου, ὁσάκις χρειασθῇτε πράγματα ἀξιοπερίεργα, δυνάμεθα μάλιστα νὰ κατασκευάσωμεν κατὰ παραγγελίαν σας ἐργόχειρα πρωτοφανῆ καὶ μοναδικά.

— Μὴ ἀμφιβάλλητε, κυρία, ὅτι θὰ σὰς ἐνθυμηθῶ, ἀπεκρίθη ὁ σιρ' Ἰάκωβος, καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέστειλε δι' ἐνὸς ὑπηρετοῦ τὰς ἀγορασθείσας σπανιότητας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Clifton, μεθ' ὃ μετέβημεν ἵνα θαυμάσωμεν μετὰ τὸ θαῦμα τῆς φύσεως, τὸ θαῦμα τῆς τέχνης δηλαδὴ τὴν γέφυραν Great suspension bridge, καλουμένην.

Ἡ κρεμαστὴ αὕτη γέφυρα, εἰς τὴν πρωτοφανῆ κατασκευὴν τῆς ὁποίας διστρανώθη τὸ τεράστιον τῆς ἀμερικανικῆς μεγαλοφυΐας, συγκροτεῖται ἐκ δύο στρωμάτων σιδηρῶν ἀλληλεπιθέτων παραλλήλως ἐν ἀποστάσει ὀκτὼ μέτρων· καὶ διὰ μὲν τῆς κάτω γεφύρας διαπορεύονται ἀποκλειστικῶς οἱ διαβάται καὶ τὰ ἀμάξια, ἐπὶ δὲ τῆς ἄνω διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος. Ἐχει δὲ μῆκος ἡ γέφυρα αὕτη διχοσιῶν πεντήκοντα μέτρων καὶ αἰωρεῖται ὑπεράνω τῶν εἰθρων τοῦ καταρράκτου εἰς ὕψος 80 μέτρων, ὥστε οἱ πλεῖστοι τῶν ἐπ' αὐτῆς διαβαίνοντων κατακλμβάνονται ὑπὸ φοβερᾶς σκοτοδινίας· ὁσάκις μάλιστα συμπέσῃ νὰ διέρχεται διὰ τῆς ὑπεράνω γεφύρας ἡ ἀτμάμαξα, τότε ἡ σκοτοδινία φθάνει εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν μινυομένη μεθ' ὑπερβολικοῦ τρόμου. Ἡμεῖς κατ' εὐτυχίαν ἀπεγεύθημεν τῆς συγκινήσεως ταύτης, ἢν οὐδαμῶς ἄλλοθι δύναται τις νὰ αἰσθανθῇ. Καθ' ἡ στιγμὴν ἡ ἀτμάμαξα διήλθεν ἐπὶ τῆς ἄνω γεφύρας ἐνόμισα ὅτι ἐσήμανεν ἡ τελευταία μου ὥρα, καὶ ὅτι ὁ ταγματάρχης φερόμενος ὑπὸ τῆς εἰμα-

μένης θὰ κατακρημνίζετο εἰς τὰ κύματα τοῦ Νιαγάρα μετὰ τοῦ συμβουλευσαντος· εἰς αὐτὸν τὸν τοιοῦτον θάνατον. Ἡ διπλὴ γέφυρα αἰωρεῖται ὥς κάλαμος σαλευόμενός ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, ἡμεῖς δὲ εὕρισκόμεθα μετὰ τῶν βρεντῶν τοῦ καταρράκτου καὶ τοῦ σιδηροδρόμου, δεκαπλασιαζομένων ὑπὸ τινος διαβολικῆς ἀντηγήσεως. Ἡ ἀτμάμαξα παρήλθε καὶ ὁμοῦς ἡμεῖς, εἰσέτι δὲν εἵχομεν συνέλθει εἰς ἑαυτούς.

— Κρίμα, εἶπεν ὁ ταγματάρχης, ὅτι ἕνεκα τῆς καυτιάσεως καὶ τῆς ἐντευθεν ἐπελθούσης πνευματικῆς ἀλλοιώσεως, παρήτησα τὸ σχέδιον τῆς αὐτοχειρίας, διότι τῶντι δὲν ὑπάρχει ἄλλο μέρος καταλλήλοτερον τούτου πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν. Οὐχ ἤττον θὰ τὸ συστήσω εἰς τοὺς φίλους μου τοὺς σπληνιῶντας.

— Καὶ θὰ πράξῃτε κάλλιστα, προσεῖπον ἐγὼ, καθόσον μάλιστα οἱ φίλοι σας ἄπαξ κατακρημνισθέντες ἐντευθεν ἐντὸς τοῦ Νιαγάρα, δὲν θὰ σὰς μεμψθῶσι κατόπιν ὅτι κακὴν συμβουλήν συνεβουλευσατε εἰς αὐτούς.

Ἡ μοναδικὴ αὕτη γέφυρα διὰ τε τὰς τεραστίας αὐτῆς διαστάσεις καὶ τὸ μέρος ἐνθα μετὰ μεγάλων ἀγώνων κατασκευάσθη, δὲν παρέσχε μολοντοῦτο δαπάνην πλείονα τῶν 2 1/2 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἀλλ' ὁ ταγματάρχης, ὁ ἀείποτε μετὰ φειδωλίας ἐγκωμιάζων τοὺς ἀμερικανούς, ἔκρινε τὴν Great suspension bridge ὥς ἔργον τολμηρὸν, ἀλλ' ὄχι καὶ μακρᾶς διαρκείας καὶ τὸ θεώρησε μᾶλλον ὥς δυσκολίαν ὑπερνικηθεῖσαν, παρὰ ὥς ἔργον πράγματι κοινωφελές.

(Ἐπεταῖ ἡ Συνέχεια)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἱστορία τῆς ἀλώσεως τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τῶν Φράγκων καὶ τῆς αὐτοῦ ἐξουσίας αὐτῶν, 1204—1261. Μ. Χ. ὑπὸ Ἐπαμ. Ι. Σταματιάδου, ἐκδιδόντος Κ. Τεφρικήν. Ἀθήρσι, τυποῖς Α. Κτερά καὶ Π. Σούτσα. 1866.

Συμβεβηκὸς ἱστορικὸν περιεργον, ἀποτελοῦν μέρος τῆς καθόλου ἱστορίας τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, εἶναι καὶ ἡ ἄλωσις τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τῶν Φράγκων καὶ ἡ αὐτοῦ ἐξουσία αὐτῶν, (1204—1261 Μ. Χ. καὶ ὁμοῦς αὐδὲν μέχρι τοῦδε βιβλίον πραγματευόμενον αὐτὸ ἐν ἐκτάσει ἐδημοσιεύθη. Τὴν ἑλλειψιν ταύτην ἐπιθυμῶν νὰ πληρώσῃ ὁ παρ'

ἡμῖν εὐπαίδευτος, καὶ πολλὰς, μέχρι τοῦ νῦν προσηνεγκῶν ὑπηρεσίας τῇ τε φιλολογίᾳ καὶ τῇ ἱστορίᾳ κύριος Ἐπαμ. Σταματιάδης ἐδημοσίευσεν τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον βιβλίον, ἐν ᾧ ἐν ἐκτάσει ἐξιστορεῖ τὸ σπουδαῖον τοῦτο γεγονός.

Μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλοντες τὸ ἄξιον πολλοῦ λόγου βιβλίον τοῦτο, συνιστῶμεν στενῶς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ.

Λιανοτράγουδα, ἤτοι συλλογὴ διστίχων δημοτικῶν ᾠμάτων, ὑπὲρ τὰς 2,000, ὧν τὰ πλεῖστα ἀνέκδοτα. Ἐν τέλει δὲ προστίθεται καὶ 30 τραγούδια τοῦ χοροῦ. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Α. Κτερά καὶ Π. Σούτσα, 1866. — Τιμᾶται δραχ. 1,50.

Πολλῶν ἐπαίνων ἄξιος εἶναι ὁ ἐνταῦθα βιβλιοπώλης Κ. Τεφρικής διὰ τὴν συλλογὴν ταύτην τῶν ἐθνικῶν ᾠμάτων, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ταῦτα ἐκτὸς τῆς ποιητικῆς τῶν ἀξίας, θέλουσι χορηγήσει εἰς τοὺς περὶ τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν ἀσχολουμένους πολύτιμον ὕλην. Συνιστῶντες καὶ τὴν συλλογὴν ταύτην εἰς τὸ κοινόν, πεποιθήμεν ὅτι διὰ τῆς συνδρομῆς του θέλει χορηγήσει τῷ ἐκδότῃ τὰ μέσα πρὸς ἐκδοσιν καὶ ἄλλων ὁμοίων συλλογῶν.

Ἡθικὰ Διηγήματα, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Γεωργίου Ἀθ. Λεονάρδου καὶ Ἀλεξάνδρου Α. Ἀρτωριάδου. Ἀθήναι, τύποις Π. Β. Μωραϊτίνης, 1866.

Ἡ γλώσσα τῶν διηγημάτων τούτων μεταφρασθέντων χάριν τῶν παιδῶν, εἶναι ὁμαλὴ καὶ καθαρὰ.

Ὁ Κ. Γεωργ. Λεονάρδος μεταφράσας ἐπίσης καὶ ἐν ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν γαλλικῶν μυθιστορημάτων, ἐπιγραφόμενον. « Ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀλφόνσου, ἢ ἡ κατὰκτησις τῆς Ἀλγερῆς » ἀνήγγειλε τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ ἃς ἀπευθυνθῶσι πρὸς τινὰ τῶν ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, Κερκύρᾳ καὶ Κεφαλληνίᾳ βιβλιοπωλῶν. Ἡ συνδρομὴ δραχ. 2.

Οἱ Ἐργάται τῆς Θαλάσσης, μυθιστορία Βικτορος Οὐγίου, μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Α. Γ. Σκαλίδου, ἐκδοθεῖσα δὲ δαπάνῃ Π. Παρθενίου. Ἐν Ἀθήναις 1866. Τιμᾶται δραχμ. 9 καὶ εὐρίσκεται παρὰ Κ. Π. Λάμπρου, τῷ γραφεῖ τῆς Χρυσκαλλίδος καὶ τῷ βιβλιοπωλεῖ Σ. Σοφῇ.

Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Ἀθ. Λίων ὁ Βικτωρ Οὐγὼ κατέστη ὁ δημοτικὸς ὅλης σχεδὸν τῆς Εὐρώπης μυθιστορογράφος· ἅπαντες ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετ' ἀπλήστου πόθου καθροχθίζουσιν οὕτως εἰπεῖν τὰς σελίδας τῶν συγγραμμάτων του, ἀρσκόμενοι εἰς τὸ καινοφανὲς τῆς πλοκῆς, τὸ ἀφελὲς τῆς ἐκθέσεως καὶ τὸ ἀλλόκοτον τῆς φράσεως καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἐπιγραφάς τῶν κεφαλαίων. Τὸ ἀνὰ χεῖρας μυθιστόρημα συνιστῶμεν εἰς τοὺς φιλαναγνώστας ὡς περιεργὸν, τερπνὸν καὶ ἄρκετὰ φιλοσοφικὸν βιβλίον· ἂν ἡ μεταφράσις ἐγένετο μετὰ περισσοτέρας ἀκριβοείας, θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, διότι παρατηρήσαμεν εἰς τινὰ χωρία δυσνοήτους ἐκφράσεις καὶ τινὰς γλωσσικὰς ἐλλείψεις, ἀσχημιζούσας τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως.

ΠΕΡΙ ΑΛΩΠΕΚΟΣ.

Ἡ διαβόητος ἐπὶ πανουργία ἀλώπηξ ἔχει τινὰ συγγένειαν πρὸς τὸν λύκον, ἐπεὶδὴ ἀμφοτέροι τείνουσιν ἀενάως πρὸς τὴν ἀρπαγὴν· ἀλλ' ἔχουσι διαφορετικὴν μέθοδον, διότι ὅσα ὁ λύκος κατορθώνει διὰ τῆς βίας ταῦτα καὶ πολὺ περισσότερα ἢ ἀλώπηξ διαπράττει διὰ τῆς πανουργίας· διὸ οὐδὲ πρὸς τοὺς κύνας μάχεται, οὐδὲ μετὰ τῶν ποιμένων συμπλέκεται, οὐδ' αἵματηροὺς ἀγῶνας ἐπιχειρεῖ. Πανοῦρος καὶ ὑποπτος, ὀξύς καὶ σώφρων, πολιτεύεται κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ οὐδέποτε ἐπιχειρεῖ τι ἀκαίρως. Οὐδέποτε ριψοκινδυνεύει, οὐδ' ἐπαναπαύεται εἰς τὰς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεις. Ὅθεν ἂν καὶ ὠκυποδεστέρα τοῦ λύκου καὶ πολλῶ αὐτοῦ ἐλαφρότερα, δὲν ἐμπιστεύεται τὴν σωτηρίαν τῆς εἰς τὴν φυγὴν, ἀλλ' ἐκ προκαταβολῆς προετοιμάζει τὸ ἄσυλον, ἔνθα καταφεύγει ἐν ὥρᾳ κινδύνου, ἔνθα διημερεῖ καὶ ἀνατρέφει τὰ νεογνά τῆς.

Ἡ ἀλώπηξ ἐκλέγει κατοικίαν πλησίον τῶν δασῶν καὶ τῶν ποιμνίων. Ἐκείθεν ἀκροάζεται μετὰ μεγάλης ἡδονῆς τὴν φωνὴν τῶν προσφιλῶν αὐτῇ ὄντων, τοῦ ἀλέκτορος καὶ τῶν ἄλλων πτηνῶν ἀκονίζει τὴν ὀρεξίν τῆς, προετοιμάζει τὰ στρατηγήματά τῆς, καὶ ἀλείφεται πρὸς τὴν ἐφοδὸν· βιάζεται ἀποφθεῖν, διολισθαίνει, ἔρπει, ρθάνει τέλος πάντων καὶ σπανίως ἀποτυχάνει. Ἐὰν δυνήθῃ νὰ ὑπερπηδήσῃ τὸν αὐλότοιχον, ἢ νὰ εὕρῃ διὰ τινος ρήγματος δίοδον, ἐν ἀκέρει ἐφορᾷ ἐν τῷ τοῦ ὀρνιθῶνος καὶ θανάτῳ πᾶν τὸ πρόστυχόν, μετ' ὃ ἀπέρχεται ἐν τάχει συναπάγουσα καὶ